

wulada, bje jemu tejeßameje žel, a džesche knej: Nepłacz. A pſchiſtupiwschi dotku ſo teho Kascheja, czi Mofcherjo pak ſastachu, a won džesche: Młodżenzo ja praju czi, stan horje. A ton mormy ſebra ſo hohrje, a pocza reczecz, a won da ieho ieho Maczeri. Bojosez pak iich ſchitkich ſapopadze, a kwalachu Boha a džiachu: Wulki Prophe-ta je bes nami poſtanul, a Boh je kſivojemu Ludu poladak. A ta Recz wot njeho woſindze po zylym Židowſkim a po wschym wokolnym Kraju.

Sot teho djenſniſcheho Sze-
nja by weſe prjedowac̄ by-
ſto. My pak chzem̄ jeno
romadźje wopomnicz

Dwie Wuc̄bi, menuzny

- I. Bak ſo my pſchecz̄iwo Sſmerczi troschtowac̄ mamy.
- II. Bak my Rſcheszijansku Sſmelnosz, a Sſobuc̄erpenje bes ſobu mječ̄ dyrbimy!

Stychimy tudn wot jeneje hu-
beneje Wudown, kocraž wo-
ſivejeho Muža pſchichta bjeshe, a ko-
trej̄ teiſch na to ton jeniczki Sſyn wu-
mre, tak ſo wona wſchitki w Stronow
prawje kuda a hubena bje. Pſchetož
we Židowſtví bjeshe to ſa jara wulke
Mefbožje dierkane, dñž žadyn Sſyn
w Domi nebie, dekelž th̄ Židow Kne-
ſtwo we tem wobſtejſche, dñi Herbow
mjejachu. A tehodla je tu ta Žonſta,
jena hubena wruđena Wudowa, a
ma ſnej to Poladanje, jako by Boh jeje
Nepſcheciel był, a ju zilje ſabył, ſo won
jej najpredn Muža, potom teiſch Sſyna

prejcz wosme. So ſtoro žadyn Džiw
neby był, dñ by wona na Bohu zilje
ſazivnblowata.

Po tu tej Žonszy berje ſo naſch luby
Knes Krystus hohrje, won ma Sſebu-
czerpenje ſnej ſežini jeje Sſyna ſakō źi-
weho, a da ji ieho ſakō. Tak ſo ta We-
ſeloscz djeſac̄ molje wetscha je, dñzli
predn ta Srudoba bjeshe. A mi je
džiewno, ſo wona ſmolom ſ Weſeloszu
dehe pannka, a wumreſta neje.

Tajku Historiju dyrbimy my tehodla
na Kedžbu wſaci, ſo by hm̄y wuk-
nyli naſchu Wjeru ſnej poſmlicz a wob-
tverdići. Pſchetož Knesej Krystuſej
neje tudn jeno wo tu Žonſtu ſamu cſi-
nicz: Ale won chze naſ wſchitkich wu-
cic̄, ſo ta Sſmerczi iana tajka Wjez ne-
je, tak ſo by hm̄y ſo pſched tej ſamej ne-
bojeli, ale ſwjerjazej a ſzerpliwej Wu-
trobu ſo knej pſchiblizowali, a ani teje
Sſmerczie, ani druhego Mefboža, kedž-
bu nemjeli, dokelž my na Krystuſu taj-
keho Knesa mamy, kotrž tak loschzy
pomhacz, a Sſmercž a ſchitko Mefbožje
wotwobrocič može. Pſchetož laj, tak ſte-
ro a loschzy nestanje ſo tudn, ſo tej Žonszy
pom-